

Morán diu el contrari del que deia el seu partit

/Ara

Miquel Roca comença a tirar pel dret. Miquel Roca s'ha decidit ja a ser oposició formal dins el Congrés dels Diputats. Però, això sí, per la boca del portaveu de Minoria Catalana parla el patró de l'Operació Reformista. Per dir-ho d'una altra manera: el PRD, sense haver passat pel tamis de les eleccions legislatives, té veu i vot al Parlament.

Roca ha tingut durant els darrers mesos una actitud passiva com a parlamentari. La constitució del Partit Reformista, els múltiples viatges per assentar-lo arreu de l'estat, ha ocupat la majoria de les seues hores. Ara, una vegada col·locada la plataforma de llançament, la sortida del reformisme es produeix des dels escons de la minoria catalana. Roca inicià la setmana passada el seu cortès, però seriós, acaçament al govern, a través de les incongruències

Una nova oposició

Miquel Roca comença a tirar pel dret

mantingudes pel partit en el poder respecte a l'OTAN.

Roca porta dues setmanes fent dir a Fernando Morán, ministre d'Afers Exteriors, tot el contrari d'allò que ha sustentat el seu partit durant molt de temps. Roca no ha pogut aconseguir una rectificació de boca del president González, perquè aquest ha passat la pilota a Morán, però el govern, des del banc blau, s'ha hagut de posar públicament, i deixar-ne constància escrita al *Diari de Sessions*, d'acord amb els plantejaments que sobre política exterior féu Felipe González en el debat sobre l'estat de la nació, a través del qual ha buscat el consens

que li alleuge el tema del referèndum sobre l'Aliança Atlàntica.

Roca, que és minuciós en els detalls, no ha armat el ball de Torrent en la cambra baixa: s'ha limitat a deixar que diguessen allò que ell buscava. Inclús sobre Gibraltar i el Tractat d'Utrecht, que és un problema més lligat als reformistes que als convergents catalans. O hauria de ser-ho, almenys.

Però, fetes les primeres descobertes, Roca ha començat a plantejar una guerra de desgast. El patró del reformisme tracta de diferenciar-se de la dreta esquerra —un dels representants de la qual, Angel Castroviejo, demanà el passat dimecres la declara-

ció de l'estat d'excepció per a Elx, a propòsit de la inseguretat ciutadana—, afirmant que ell no vol ser catastrofista, que és un model sobre el qual podria reclamar-li drets d'autor don Manuel Fraga. Roca no vol ser alarmista, però ha lliurat una comanda a l'executiu un pèl agra.

Acaba de desqualificar la política econòmica del govern en assegurar, amb les dades a la mà, que el darrer any ha augmentat la xifra d'aturats més que en els quinze anteriors. Roca ha avisat que, si segueix la mateixa proporció mensual, el primer trimestre de 1985 podríem arribar als tres milions d'aturats. I assegura que hi ha solucions per a aturar-ne el deteriorament. Les dues mesures immediates que ha proposat són l'aprofitament de l'impacte turístic del pròxim estiu i la demanda d'una major flexibilitat en la contractació. Ací Roca no només demana que el PSOE se centre, que ja ho està, sinó que vol, pel que sembla, que avance per la dreta la mateixa AP.

Roca, en la seua primera allau reformista, no només ha plantejat els temes exposats, sinó que, a més, ha demanat la compareixença del ministre de Transports, Enrique Barón, perquè informe sobre la catàstrofe aèria de Bilbao; la del fiscal general de l'Estat, per la qüestió de les auditories que González qualificà d'«infartants», i ha arramblat amb el director de l'oficina d'Informació Diplomàtica, Fernando Schawrtz, el qual s'atreu a menysprear el parlament en una qüestió tan greu com és la nuclearització d'Espanya. Roca ha llançat el guant al govern i està disposat a enfrontar-s'hi. Per ara, no està en condicions de triar les armes.